

Ob nevihti.

Na južno oziram se stran,
Na cvetno, duhtečo ravàn,
Po njej se metuljčki podè,
In ptički se v zboru glasè.

Nad poljem pa vidim gorò,
Oblak se razgrinja črez njò,
Iz njega sto bliskov žari
In grom že od daleč bobni...

Oblak ti nad cvetjem srcà,
Ne kali, ne kali nebà,
Te pestre gredice poglej,
Odplavaj, odplavaj naprej!..

Feodor Sokol.

Mstinski močeradi.

Povest iz življenja.

Ruski spisal A. Cjehanovič. — Prevel Zaplaninec.

(Dalje).

II.

Stric Prokl v ulogi „osvoboditelja“.

Povekševalo pa je originalnost teh ljudi še to, da je poleg vsakega človeka ležala platnena vreča, trdo zavezana in takisto mokra ter blatna.

Kraj sten je slonela cela vrsta korcev na dolgih drogih.

Ko so bili potolažili prvi glad in se je jelo razlegati zopetno zahtevanje butiljk in kupic, naslonil se je Prokl na pult in glasno kriknil:

»Hej, bratje, kdo se osvobodi?«

Iz početka je vse utihnilo. Potem so se zaslišali glasovi. Pokazalo se je, da se želita osvoboditi nad dve tretjini vse družbe, ali vsi ne.

»A kaj pa vi?« je uprašal Prokl ostale. »Ali mislite peljati v tovarno? Ali ste si konje kupili za vožnjo?«

»Kaj to tebi mar!« se je oglasilo precej nekaj glasov.

»Že prav!« je dejal Prokl, v tem ko je zgrbančil sive obrvi.

»Le vodko (žganje) mi morate danes plačati, čakal ne bom več.«